

# РЕШЕНИЕ

№ 38822

гр. София, 08.10.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в**  
публично заседание на 01.10.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Жана Петрова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8901** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 24и от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба с вх. № 25891/21.07.2026г. подадена от Б. А., (В. А.), гражданин на Република Т., [дата на раждане], пълнолетен, притежаващ паспорт № U26957674 / 29.08.2022г., валиден до 29.08.2032г. чрез адв. К. С. Г. - САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, срещу Отказ за издаване на единно разрешение за пребиваване и работа в Република България с рег. № 5364р-13800 екз.1 / 10.06.2026г., постановен от зам. директор на Дирекция „Миграция“ – МВР по заявление с вх. № 502869/21.07.2025г.

В жалбата се твърди незаконосъобразност и неоснователност на постановения отказ. Сочи се, че същия е постановен при съществено нарушение на административно –производствените правила при липса на ясни и непротиворечиви мотиви и неизяснена фактическа обстановка и в противоречие на целта на закона. Навеждат се доводи за наличие на съществено противоречие в мотивите, с които на жалбоподателя е отказано издаване на разрешение за работа и в постановен относно него отказ за издаване на виза тип „Д“, доколкото двата акта са насочени към една и съща правна цел. Посочването на различни фактически основания в двете производства са релевиращи като неформално противоречие, което поставя под съмнение дали административния орган изобщо е установил действителните факти относими по случая, без същите да са изяснени от издателя на акта. Оплакванията са , че по този начин относно жалбоподателя е постановен акт, в който не може да бъде извършена преценка дали органът издател е формирал собствена самостоятелна и мотивирана преценка по подаденото от него заявление и това е възпрепятствало жалбоподателя да организира адекватно защита си. С тези аргументи от съда се иска отмяна на

оспорения административен акт и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендират се сторените по делото разноси включително адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. П. К., преупълномощена от адв. Г., поддържа жалбата и претендира отмяна на отказа за издаване на разрешение за пребиваване и работа. В представена писмена защита изразява становище по същество на спора.

Ответникът – заместник директора на дирекция "Миграция"- МВР, в проведеното открито съдебно заседание се представлява от процесуалния си представител юрк. Ч., който оспорва жалбата. Заявява, че наличието на отрицателно становище от ДАНС получено във връзка с проведената съгласувателна процедура, обвързва като задължителен елемент Дирекция „Миграция“. Исква от съда да постанови акт, с който жалбата за неоснователна и немотивирана да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Първо отделение, 87 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Между страните не е спорно, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че работодателят на Б. А., (В. А.), гражданин на Република Т., [дата на раждане] , пълнолетен, притежаващ паспорт № U26957674 / 29.08.2022г., "Спектрум технолоджи енд софтуер" ЕООД с ЕИК BG208040657 е подал в дирекция "Миграция" - МВР заявление на 21.07.2025 г. Същото е регистрирано с вх. № 502869/21.07.2025г. Заявлението е за предоставяне на „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на чужденеца в Република България, на основание чл. 24и, от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), съгласно който "Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002".

Заявлението с приложените към него документи е изпратено с писмо рег. № 536400-70713/06.08.2025 г. на началник сектор "ПЕСПР" до изпълнителния директор на Агенция по заетостта и до Държавна агенция "Национална сигурност" за становища относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда на чужденеца Б. А., (В. А.), гражданин на Република Т., [дата на раждане] , и съответствието на заявлението с чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за ДАНС.

С писмо 536400-70713/06.08.2025 г., изпълнителният директор на Агенция по заетостта е уведомил директора на дирекция "Миграция" – МВР, че по заявление с рег.№ 502869/21.07.2025 г. по описа на МВР, подадено от заявителя "СПЕКТРУМ ТЕХНОЛОДЖИ ЕНД СОФТУЕР" ЕООД, ЕИК:[ЕИК], на основание чл. 24и, ал. 12 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), е постановено положително становище относно наличие на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с ЕРПР за лицето Б. А., [дата на раждане] притежаващ паспорт № U26957674,

В автоматизираната информационна система "Единен регистър за чужденци" ДАНС е представила отрицателно становище.

На основание чл. 26, ал. 2 от ЗЧРБ, във връзка с чл.24И, ал.11 от ЗЧРБ, във връзка с чл.22, ал.4 от ЗЧРБ като е посочен текста, разрешението по ал.1, т.4 се издава след писмено становище на Държавна агенция 4национална сигурност“, което има задължителен характер за дирекция „миграция“ и за отдел/сектор/група „Миграция при областните дирекции на МВР“ на турския

гражданин е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа".

Със жалбата от страна на жалбоподателя е представен Отказ за издаване на виза „Д“ по заявление ANK25002319V.

При така установените фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна, за която оспореният с нея административен акт е неблагоприятен, срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореният отказ с рег. № 5364р-13800 екз.1 / 10.06.2026г. е издаден в писмена форма, притежава задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2, т. 1 - 8 АПК и е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ, съгласно приложената заповед № 5364з-4651/08.10.2015 г. издадена от Директорът на дирекция "Миграция", на зам. директора на дирекция "Миграция" – МВР комисар М. Д. са делегирани правомощия и са определени функции по издаване и отказ за издаване на разрешение за краткосрочно, продължително, дългосрочно и постоянно пребиваване. Със Заповед рег. № 5364з-3306/07.12.2022 г. е изменена заповед № 5364з-4651/08.10.2015 г., като е създадена т. 1. 1 със следния текст: "т. 1. 1 прекратяване на административните производства по предоставяне правото на краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване".

По материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 26, ал. 2, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, които норми са посочени като правно основание за издаване на оспорения отказ, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24 г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33 г и 33к - 33м, 33п и 33т.

На основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

В чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В съответствие с горепосочената норма, за да получи чужденец разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда. В чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, е предвидено, че в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11, Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда.

Видно от доказателствата по делото Агенция по заетостта е дала положително становище с писмо № СМ-4521/17.02.2026г. относно наличие на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда, спрямо Б. А. при работодателя: "СПЕКТРУМ ТЕХНОЛОДЖИ ЕНД СОФТУЕР" ЕООД, ЕИК:[ЕИК],седалище и адрес на управление: [населено място], р-н К. село, [улица], ет. 1с място на работа: [населено място], М. ливади – И., бизнес сграда „И. Б.“, офис № 3.2, ет. 3.

По отношение на твърденията на ответника, както и визираните като основания за издаденият

отказ, че при съгласувателната процедура осъществена с ДАНС, агенцията е дала отрицателно становище по делото е представена извадка от информационната система в която е отбелязано получено отрицателно становище на ДАНС от 13.05.2026г.

Съгласно чл. 22, ал. 4 от ЗЧРБ, пребиваването на чужденците в Р. България се осъществява въз основа на разрешение на службите за административен контрол на чужденците, което се издава след писмено становище от Държавна агенция "Национална сигурност" и същото има задължителен характер за дирекция "Миграция". В случая, изрично становище няма данни да е изготвяно, като и такова не бе представено по делото.

Съгласно чл.24и, ал.11 от ЗЧРБ, Заявленията и приложените документи се изпращат по електронен път и на Държавна агенция "Национална сигурност", която в срок до 14 дни изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", когато лицето е на територията на страната, а в случаите по ал. 15 – в срок до три дни след даване на становище по заявлението за виза по чл. 15, ал. 1. Видно от представеното по делото, становището от ДА „НС“ е отразено в информационната система „Единен регистър за чужденци“ с дата от 13.05.2026г., като е посочено като отрицателно. Няма други данни по преписка относно конкретното му съдържание и самото становище не е представено с преписката въпреки указанията дадени от съда за попълване на преписката в цялост, поради, което за настоящият съдебен състав е невъзможно да осъществи контрол върху изложеното в същото.

Видно от съдържанието на оспорения в настоящото производство отказ, административният орган не е направил самостоятелен правен анализ на съдържащите се в преписката писмени доказателства, а единствено се е позовал на наличието на отрицателното становище на ДАНС , като дори не е пресъздал основанията посочени в същото. Следва да се посочи и, че според ТР№16/75г. на ОСГК на ВС е възможно фактическите основания за издаване на акта да са изложени в други подготвителни документи по издаването му, в който обхват не попада становището на ДАНС. Ето защо, становището на ДАНС не може да замести мотивите към отказа, доколкото те не са посочени и остават неясни относно това дали кореспондират с посочените разпоредби от чл. 24и ал.11 ЗЧРБ, на които се е позовал административния орган при издаване на оспореният акт – доколкото не е спазено законовото изискване към преписката да се приложи и становището на Държавна агенция "Национална сигурност", която в срок до 14 дни е следвало да е изпратила писмено по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност.

Позоваването на конкретните правни норми относими към издаването на оспореният акт е законово изискване за съдържание и форма на акта, но това не е достатъчно, тъй като в акта липсва обосноваване, за да бъде разбрана изразената от издателя воля.

Спазването на изискванията за мотивираност на акта е от съществено значение, тъй като липсата на мотиви препятства, както правото на защита на засегнатото лице, така и съдебния контрол за наличието на предвидените от материалния закон условия за отказ, поради което представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК. Освен това към издаването на отказа не се установяват коректно и пълно фактическото основание за посочените правни основания.

Липсата на фактически основания за постановения отказ навежда за съществено процесуално нарушение съгласно чл. 146, т. 3 от АПК, доколкото препятства правото на защита на засегнатото лице да разбере мотивите на засягащия го негативен за него акт, респ. да организира защитата си срещу него, както обосноваване е посочено в жалбата.

За пълнота на изложението следва да се отбележи и обстоятелството, че редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е уреден в Закона за

чужденците в Република България. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира видовете издавани визи за пребиваване на територията на страната. Визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи (чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР). Видно от представената административна преписка Дирекция „Миграция“ – МВР с писмо до Директора на Дирекция „К. отношение“ – МВР и до работодателя „Спектрум Технолоджи енд софтуер“ ЕООД е уведомила, че за лицето Б. А. има предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 24 И от ЗЧРБ за срок от три години, като в срок от 20 дни от съобщението лицата следва да предприемат действия по подаването на заявление за виза „Д“. При спазване изискванията на чл. 24и. ал.1 от ЗЧРБ разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Т.е за да отговаря на изискванията за издаване на исканото разрешение спрямо жалбоподателя е следвало да са налице и двете кумулативни предпоставки за получаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа", а именно: чужденецът е отговарял на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и е притежавал виза по чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ за дългосрочно пребиваване тип "Д".

Видно от представения по делото с жалбата отказ за издаване на виза „Д“ спрямо жалбоподателя е постановен отказ да му бъде издадена виза „Д“, това обстоятелство обаче не е намерило отражение в оспорения акт, доколкото същото е било от съществено значение по делото и представлява една от кумулативно изискуемите предпоставки за издаване на заявеното ЕРПР и за него няма данни в оспореният акт.

Горното обосновава извода за допуснато от органа нарушение на административно-производствените правила, доколкото в постановения акт липсват данни това обстоятелство да е било изследвано и да е взето предвид от издателя на акта. Органът е постановил акта си като е не е изяснил релевантните по делото факти. Правилото административният акт да се издава, след като се изясняват фактите и обстоятелствата от значението за случая, е гаранция, че актът ще бъде постановен, след като органът установи всички релевантни юридически факти и няма да го постанови на базата на неотнормирани факти или некоректно представени от други органи, чието становище е част от административната процедура по издаване на акта.

От изложеното следва, че обжалваният отказ е немотивиран с наличие на фактическо основание, при неизяснена фактическа обстановка в нарушение на чл.35 от АПК и съответно издаден в противоречие с материалния закон и процесуално правни разпоредби, т.е. е незаконосъобразен на основание чл. 146, т.2, т. 3 и т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен.

С оглед факта, че естеството на административния акт не позволява решаване на въпроса по същество, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, административната преписка следва да се върне на административния орган, със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя, административният орган следва да извърши преценка на относимите факти, във връзка с приложението на ЗЧРБ и нормите му, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа в Република България тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" на Б.

А., гражданин на Т. и съобразно мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на производството и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, основателна е претенцията на жалбоподателят за присъждане на сторените по делото разноски. Доказателства за платени от жалбоподателя разноски относно претендираното адвокатско възнаграждение не са представени и не следва да се присъждат. На жалбоподателя се дължат реално направените разноски в размер на 5, 11 € (пет евро и единадесет евроцента) представляващи разноски за заплатената държавна такса. Дирекция "Миграция" е национална специализирана структура на МВР, поради което разноските следва да се възложат на МВР.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 87 състав,

#### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ за издаване на единно разрешение за пребиваване и работа в Република България с рег. № 5364р-13800 екз.1 / 10.06.2026г., постановен от зам. директор на Дирекция „Миграция“ – МВР по заявление с вх. № 502869/21.07.2025г. на Б. А., (В. А.), гражданин на Република Т., [дата на раждане] , притежаващ паспорт № U26957674 / 29.08.2022г., валиден до 29.08.2032г.

ИЗПРАЩА преписката на Дирекция "Миграция" – МВР за ново разглеждане и произнасяне по заявлението на жалбоподателя Б. А., (В. А.), гражданин на Република Т., съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в решението.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на Б. А., (В. А.), гражданин на Република Т., [дата на раждане] , притежаващ паспорт № U26957674 / 29.08.2022г., валиден до 29.08.2032г. сума в размер на 5, 11 € (пет евро и единадесет евроцента) представляващи разноски за заплатената държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховен административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: